

Z d ů v o d ů:

»Násilné vztažení ruky« nemusí býti vis corpore corpori data. Trestný moment spočívá v použití násilí, nikoli v násilném vztažení ruky jako takovém. Míněny jsou jakékoliv činy, které staví vrchnostenskou osobu před volbu, buď aby od úředního výkonu upustila, aneb odpor přemohla přiměřeným násilím. Násilí nemusí býti násilím bezprostředním; třeba ovšem, aby bylo alespoň nepřímě namířeno proti osobě úřední. Posuzuje-li se skutek s těchto právních hledisek, je přisvědčiti nalézacímu soudu, že je tu dán pojmový znak »násilného vztažení ruky« po rozumu ustanovení § 81 tr. zák., jež je spatřovati v tom, že obžalovaný držel dveře proti strážníkovi, jenž, aby přemohl odpor, musel dveře násilně odtlačiti (srovnej rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu ve Vídni čís. 3182 víd. sb.).

Čís. 5736.

Neodborník v drogerii, nemajúcej práve úradne schváleného odborného zástupcu, je zodpovedný za ťažké poškodenie tela podľa § 310, odst. 1 tr. zák., ktoré vzniklo tým, že z neznalosti vydal zákazníkovi k požívaniu látku škodlivú ľudskému zdraviu.

(Rozh. zo dňa 4. novembra 1936, Zm III 448/36.)

Obžalovaný — sám neodborník — bol zamestnaný v drogerii svojho neprítomného brata a bol poverený dohľadom nad vedením obchodu. V dobe, kedy drogeria nemala práve úradne schváleného odborného zástupcu, vydal obžalovaný zákazníkovi, žiadajúcemu vanilkovú tresť k príprave likéru, drevený lieh, znečistený benzínom, uisťujúc ho, že je to čistý lieh a že je k žiadanému účelu vhodnejší. Dve osoby po požití likéru pripraveného použitím tejto látky onemocnely prudkým žalúdočným katarom. Súd prvej stolice uznal obžalovaného vinným dvojnásobným prečinom ťažkého poškodenia tela z nedbalosti podľa § 310, odst. 2 tr. zák. O d v o l a c í s ú d kvalifikoval čin obžalovaného za dvojnásobný prečin podľa prvého odstavca cit. ustanovenia.

N a j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v:

Po zákone na základe § 385, č. 1 a) tr. p., uplatnená zmätočná sťažnosť namieta, že rozsudok odvolacieho súdu sám uznáva, že len pri odbornej znalosti je možné rozoznať, či ide o čistý lieh alebo drevený lieh, a že obžalovaný žiadnych odborných znalostí nemal. Z toho dovodzuje zmätočná sťažnosť, že obžalovaný nemal možnosti rozoznať čistý lieh od údajného dreveného liehu.

Zmätocná sťažnosť v tejto čiasťke je bezzákladná. Keď obžalovaný nemal odborných znalostí, nemal na seba prevziať vybavenie vecí, ktoré vyžadujú zvláštnych odborných znalostí; keď tedy obžalovaný prez to tak učinil, je treba právom ho činiť za to zodpovedným.

Zo zisteného skutkového stavu, že drogeria nemala dňa 23. mája 1934 úradne schváleného zástupcu, tedy že nemala žiadneho odborníka, dovodzuje zmätocná sťažnosť vinu majiteľa drogerie a nevinu obžalovaného. Ani v tejto čiasťke nie je zmätocná sťažnosť základná, lebo táto okolnosť neoprávňovala ešte obžalovaného, aby na mieste úradne schváleného zástupcu konal úkony, vyžadujúce odborných znalostí, ktorých obžalovaný nemal. Keď tedy obžalovaný tak učinil, musí aj niesť následky za tento svoj čin.

Čís. 5737.

S hľadiska § 384, čís. 9 tr. ř. nelze s úspěchem vytýkati znaleckému posudku vady, nepostaral-li se stěžovatel vhodnými návrhy, aby vytýkané nedostatky byly odstraněny postupem podle §§ 237, 238 tr. ř. (ve znění zákona čís. 107/1927 Sb. z. a n.).

Trestní zodpovědnost řidiče motorového vozidla za úrazy (usmrcení) lidí způsobené rychlou jízdou za nebezpečného stavu silnice.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1936, Zm IV 391/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumajv trestní věc proti L. B. a spol., obžalovaným pro přečiny podle §§ 290, 291 a 310 tr. z., zamítl zmateční stížnost obžalovaného V. H.

Z d ů v o d ů:

Důvod zmatečnosti podle § 384, čís. 9 tr. ř. byl obžalovaným neprávem uplatňován proto, že odvolací soud zamítl obhájcův návrh na doplnění důkazů výslechem znalce Dr. J. F. o tom, že se obžalovaný nedopustil neopatrnosti, že vykonal co mohl a že i při rychlosti 6 km by nastaly stejné účinky, a dále dotazem na četnickou stanici o tom, že obžalovaný je znám co dobrý šofér a že od roku 1931 nebylo u něho nic závadného zjištěno. Odvolací soud správně odůvodnil zamítavé rozhodnutí a proto se stěžovatel poukazuje na toto odůvodnění.

Námítka zmateční stížnosti, že výpověď znalce inž. P. je neurčitá a nepřesvědčivá, nebyla vůbec odůvodněna. Podle §§ 237 a 238 tr. ř. ve znění zák. čís. 107/1927 Sb. z. a n., pokud posudek znalce je neurčitý anebo vzbuzuje pochybnosti, má soud nejprve uložit vyslechnutému znalci, aby podal vysvětlení. Proto, pokud se obhájce domníval, že posudek znalce inž. P. je stížen nějakou vadou, měl žádati soud první stolice při výslechu tohoto znalce, aby vyžádal od tohoto znalce vy-